

[Niels Andersen.]

jeg kan sige, at hvis vi fra retsforbundets side skulle have stillet lovforslagene op, ville de have fået et andet udseende, end de har. Altså, de lovforslag, der foreligger her, er med de foreslåede ændringer for så vidt udtryk for en kompromisløsning, og det ønsker jeg at slå fast.

Også med hensyn til det ærede medlem hr. Lorentzens grundsynspunkt, at frihedstegnet skulle være målet for den lovgivning, vi her behandler, er jeg helt på linje med det ærede medlem. Det forekommer mig blot, at oppositionen, der opstiller dette mål, altså frihedstegnet, dér bevæger sig på mosgroede stier; man har ikke igennem de år, der er gået, helt formået at gå disse stier blanke og slidte, de er ikke blevet benyttet så meget. Man har søgt at begunstige de mennesker, der nu engang var begunstiget fra naturens hånd — om jeg må udtrykke det således. De, der var ejendomsbesiddere, skulle fortsat være ene om at have den frihed, som det nu engang er at have ret til en bolig. Det ærede medlem hr. Lorentzen siger, at mange har talt et sprog, som han vanskeligt kan forstå. Jeg må måske minde om, at venstre har været med til at gennemføre boliglovgivning her i landet ved tidligere lejligheder; selv om de ikke stemte for lovforslaget ved sidste revision i 1955, har de dog stemt for en lovgivning, som har været betydelig mere vidtgående end den lovgivning, der her foreligger til behandling. Derfor er det ikke rigtig til at forstå, at man skulle tale et sprog, som det ærede medlem har vanskeligt ved at forstå, for han har dog tidligere kunnet forstå det.

Nu er der i de lovforslag, der foreligger, en afviklingstendens på mange områder. Lad mig klart sige, at selvfølgelig kunne vi ønske den afvikling noget hurtigere, men forudsætningen for, at den kan finde sted, må dog være, at landets borgere har mulighed for at få et sted at bo. En forudsætning for, at vi kan komme af med de restriktioner, som fortsat findes i disse love, er, at der bliver tilvejebragt en så stor boligmasse, at der er et overskud, sådan at man med ret og rimelighed kan sige, at ingen behøver at mangle bolig. Det er målet med denne lovgivning. Man tilsigter et byggeri på 23 000 lejligheder om året, og det skulle betyde, at vi i løbet af en forholdsvis kort

årrække kunne nå frem til et overskud i boligmassen. Det er vel også derfor, denne boliglov skal være 5-årig, og vi håber, at man efter de 5 års forløb virkelig er nået frem til en sådan udvikling på boligbyggeriets område, at det bliver muligt at sløjfe resten af restriktionerne.

Den største anstødssten, der er fra oppositionens side for at deltage i gennemførelsen af denne lovgivning, er ejendomsbeskatningen, og jeg føler trang til at dvæle ved det spørgsmål et øjeblik, fordi det er noget centralt i denne lovgivning. Det er oppositionen også klar over. Det er, så vidt jeg kan dømme, det eneste væsentlige argument, man har for ikke at stemme for denne lovgivning. Hvordan ønsker oppositionen det ordnet? Ja, efter hvad jeg kan få ud af det, stiller oppositionen sig på det standpunkt, at den er ganske enig i, at der skal finde en huslejestigning sted i den gamle boligmasse, og også nogenlunde enig i, at den 30 pct.s forhøjelse, regeringspartierne foreslår, er rimelig. Det vil sige, at der ikke er nogen uoverensstemmelse med hensyn til, at der skal finde en huslejestigning sted af den størrelsesorden, som foreskrives i det pågældende lovforslag.

Divergensen imellem oppositionen og regeringspartierne angår spørgsmålet om, hvordan denne huslejestigning skal anvendes. Oppositionspartierne ønsker, at denne 30 pct.s huslejestigning skal gå helt og ubeskåret til husejerne. Ganske vist er man indforstået med, at en del af den skal bindes til vedligeholdelse, enten indvendig eller udvendig, men man vil have, at hele stigningen skal gå til husejerne. Det vil altså sige, at man efter oppositionens opfattelse får en huslejestigning på 30 pct., som er rimelig, men man får ikke en skattenedsættelse, sådan som man får i henhold til det lovforslag, der foreligger i forbindelse med revisionen af den kommunale skatte-lovgivning, og man får ikke denne hindring for den kapitalisering, der vil finde sted, som netop det ærede medlem hr. Thestrup i sit sidste indlæg sagde ville betyde en kapitalisering på 2 800 mill. kr. I henhold til regeringens forslag får man en huslejestigning på 30 pct., og man får en skattenedsættelse i bykommunerne, en nedsættelse af den kommunale indkomstbeskatning, som gennemsnitlig vil andrage 14 pct., og